

Věrná

SLÁŽ

1512-1
Sazeczek Václav
Lukavec 40
p. Lovosice

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 36

V Žatci dne 29. září 1951

Cena 3 Kčs

Úspěšným provedením podzimních prací přispějeme k posílení světové fronty míru

Ministr zemědělství Josef Nepomucký na dočesné chmele v Žatci

Na tradiční slavnosti k ukončení sklizně chmele v Žatci promluvil ministr zemědělství Josef Nepomucký, jehož projev přinášíme v doslovném znění:

„Dnešní den dočesné v Žatci i ukončení česání chmele v ostatních chmelářských oblastech, stejně tak jako všechny dožínky, kterými se ukončují letošní žně v naší lidově demokratické republice, jsou dokladem toho, že jsme je provedli úspěšně, tak jak bylo plánováno, až na zpoždění, zaviněné nepříznivým počasím. Je možná říci, že velký zápas o úspěšné provedení letošních žní končí velkým úspěchem malých a středních rolníků, zvláště však našich JZD, pracovníků STS, ČSSS a všech těch desetitisíců obětavých brigádníků, kteří při letošní sklizni pomáhali. Zbývá nám však ještě urychleně dokončit výmlat ve vysoko položených oblastech i tam, kde se to ještě z jakýchkoliv příčin dosud nestalo. Zbývá nám ještě manifestační splnění a překročení všech smluvních dodávek obilí. Dosavadní průběh a výsledky výkupu v JZD a obcích ukazují, že jej na 100% splníme a překročíme.

Považuji proto za svoji milou povinnost, abych vám všem, našim malým a středním rolníkům, všem JZD, ČSSS a STS, zaměstnancům hospodářských družstev a těm, kdož jakýmkoliv způsobem pomáhali urychleně dokončit žně, jménem celé naší vlády lidově demokratické republiky co nejsrdečněji poděkoval a blahopřál k docílení úspěchů. Díky naší vlády patří celé obrozené Národní frontě, v jejímž čele stojí Komunistická strana Československa. Díky patří též lidové správě, krajským, okresním a místním národním výborům. Dnes se celý národ raduje z těchto docílených úspěchů. Celý národ a zejména naše dělnická

třída pomohla vám, malým a středním rolníkům a bude pomáhat i nadále k dalšímu velkému rozmachu našeho zemědělství, k zvyšování blahobytu na české a slovenské vesnici.

Záslouhou vítězství bratrského Sovětského svazu nad fašistickými okupanty zmizeli v naší lidově demokratické republice statkáři, lichváři, exekutoři a všichni ti, kdož v minulosti rabovali kapsy drobného lidu. Dnes na českou a slovenskou vesnici přichází stále nové a nové stroje. Zavádíme nová agrotechnická opatření k zvyšování úrodnosti půdy a z bohatých zkušeností sovětských kolchozních rolníků se učíme lépe hospodařit. Otvíráme dokořán brány k nové, moderní sovětské zemědělské vědě a agrotechnice, abychom i u nás mohli rychleji a úspěšněji uskutečnit heslo presidenta republiky Klementa Gottwalda: vyrábět více, levněji a také lehčeji. Je samozřejmé, že máme na této cestě potíže, že máme nedostatky a že se dopouštíme i chyb. Bylo by divné, kdyby těchto obtíží nebylo. A že děláme chyby, to je samozřejmé, neboť kdo nic v životě neudělal, ten nic nezkazil. A my se z těchto chyb učíme a učíme se pod vedením presidenta republiky dobře. Svědčí o tom nejlépe stále stoupající zuřivost a zloba našich zahraničních nepřátel. Kolikrát nám už prorokovali, že to u nás praskne, že se to zhroutí, že naše hospodářství jde od deseti k pěti. Avšak náš pracující lid v závodech, v dolech, stejně jako naše jednotná zemědělská družstva, státní statky i malí a střední rolníci nejlépe na svých výsledcích dokazují, že to jde u nás lépe, než to šlo v minulosti, kdy řízení výroby i vládu měli v rukou kapitalisté. Naše potíže jsou přirozené. Vyplývají z velikého růstu. Vyrábíme všeho

daleko více než před válkou vyráběli kapitalisté. A přece to, co vyrábíme, nám nestačí. Proč? Srovnajte sami, jak bylo pracujícímu lidu za předmnichovské republiky, jak se dařilo nezaměstnaným, jak se dařilo malým a středním rolníkům v letech hospodářských krizí, v letech, kdy si na české a slovenské vesnici podávali kliku u dveří exekutoři a jiní spekulanti, jejichž cílem bylo zbohatnout z potu našeho pracujícího člověka. Je též pochopitelné, že naše lidově demokratická vláda má mnohem více a větší starosti, než měly vlády předmnichovské republiky. Proč? Proto, že byly kapitalistické a staraly se zase jen o blahobyt tenké vrstvy svých přívrženců, kapitalistů a buržoasie a zajišťovaly blahobyt těm, kdož vykořisťovali náš pracující lid. Těm se tehdy vedlo dobře. Ale všichni si pamatujeme na léta, kdy na příklad v roce 1932 jsme měli u nás přes 1 milion nezaměstnaných a 172.000 exekucí prodeje hospodářství malých a středních rolníků. To byla léta, kdy náš pracující lid chodil kolem přeplněných krámů a skladišť a nemohl si koupit ani to nejnnutnější, co potřeboval. Jinak je tomu dnes, v naší lidově demokratické republice. Každý má teď možnost práce, tedy i výdělků, aby si koupil to, co potřebuje. My víme, že nám ještě mnohé a mnohé schází. Ale dobře nám radí náš předseda vlády s. Zápotocký, když říká: „Starejme se o to, abychom v továrnách, na závodech, v dolech a hutích vyráběli více a kvalitnější zboží a aby se tak dělo na české a slovenské vesnici.“

Je též nutno, abychom bedlivě též sledovali vývoj mezinárodní politiky. Ve světě jsou dva společenské řády: socialistický a kapitalistický. Proto se projevují i dvojí výsledky hospodaření. V té čas-

ti světa, kde zůstali u moci kapitalisté, projevují se neustále zlobné následky tohoto hospodaření. Všude se tam dnes řítí a prohlubuje hospodářská krize a roste bída pracujícího lidu, který pomocí stávek a demonstrací bojuje, tak jako kdysi bojoval náš pracující lid o kousek chleba. Jsou tam desítky milionů nezaměstnaných. Proto se hledá možnost použití starého receptu na starou nemoc. Léčit hospodářskou krizi možností rozpoutání nové světové války. Naproti tomu sovětský socialistický řád, jehož velká epocha byla zahájena Velkou říjnovou socialistickou revolucí na jedné šestině světa, svými výsledky dokazuje denně, že lze žít bez krize a že lze žít a budovat štěstí a blahobyt pracujícího lidu bez války. Američtí imperialisté a všichni váleční štváči na západě se však míru bojí. Proto také šíleně zbírají a přecházejí od studené války, výhrůžek atomovou pumou a smolením všech možných válečných paktů k otevřené válečné agresi v Koreji, Vietnamu a jinde. Pokoušejí se o rozpoutání nové světové války. Mírumilovné národy všech zemí se právem ptají, jestli bude válka nebo bude zajištěn a zabezpečen světový mír. A tu v této době odpověděl na tuto důležitou otázku muž nade vše povolaný — odpověděl generalissimus Stalin. Ve svém rozhoru s moskevským redaktorem Pravdy říká jasně a srozumitelně: „Mír bude zachován a upevněn, vezme-li lid věc zachování míru do svých rukou a

bude-li ji hájit do konce.“ A stejně je to s. Stalin, který o možnosti vyvolání války říká: „Válka se může stát nevyhnutelnou, jestliže se podněcovatelům války podaří opřít sítí lži lidové masy, oklamat je a zavléci do nové světové války.“ Proto dnes žije svět ve znamení nástupu demokratických mírových sil proti západním imperialistickým válečným štváčům. Na výzvu velkého Stalina formuje se velká fronta míru v celém světě bez ohledu barvy pleti, náboženství a politického přesvědčení. Přes 700 milionů lidí podepsalo loňského roku Stockholmskou výzvu. Lidové hlasování, které ještě probíhá v posledních měsících po celém světě ukazuje, že tato číslce bude ještě o desítky milionů větší. Zuřivost wallstreetských zbrojařů nezná mezí. Oni dobře vědí, že myšlenka uskutečnění socialismu se nezastaví na hranicích Československa, Bulharska, hrdinně bojující Koreje a že dříve nebo později zvítězí i tam, kde dosud vládnou kapitalisté, že zvítězí stejně ve Francii jako v Itálii, tak i v každé kapitalistické republice.“

Závěrečnou část své řeči věnoval ministr zemědělství nastávajícím podzimním pracím a mimo jiné pravil: „Po úspěšném ukončení letošních žní, poučení úspěchy i nedostatky, připravují se naše JZD, ostatní rolníci, pracovníci státních statků a strojních stanic na ještě úspěšnější provedení podzimních prací, jimiž klademe základ k vysoké úrodě v příštím ro-

ce. Proto je třeba se na podzimní práce připravit včas a pečlivě. To znamená, řádně vypracovat plán podzimních prací, zajistit dostatek pracovních sil, z místních zdrojů, opravit všechny stroje a závěsné nářadí, zajistit dostatek strojních hnojiv a šlechtěných osiv, která jsou základním předpokladem vysokých výnosů a provést všechny práce v přesně stanovených agrotechnických termínech. Je též třeba, abychom v nastávajících podzimních pracích využili v každém JZD, obci, ČSSS a STS v plném rozsahu přebohatých zkušeností a dobrých rad, které nám zde zanechala delegace sovětských kolchozníků a předních zemědělských pracovníků. Rozvineme všude velkou akci za zvýšení hektarových výnosů a za zvýšení užitekosti hospodářského zvířectva. Budme si vědomi, že úspěšným provedením podzimních prací a plným využitím sovětských zkušeností na všech úsecích našeho zemědělství splníme nejlépe svůj úkol při budování socialismu v naší vlasti a tak nejlépe přispějeme k posílení světové fronty míru.

Ať žije a vzkvétá naše lidově demokratická republika!

Ať žije prezident republiky Klement Gottwald!

Ať žije a sli tábor míru, v jehož čele stojí mohutný a slavný Sovětský svaz!

Ať žije a osudy lidstva dlouho a k šťastné budoucnosti vede veliký Stalin!

Tradiční žatecká dočesná

Světově známé chmelařské středisko — staroslavný husitský Žatec — ožil v neděli dne 16. září nadšenou radostí nad vykonanou prací. Za účasti pracujících celého okresu a zástupců z ostatních chmelařských oblastí, konala se zde jako každoročně slavnost ukončení sklizně chmele — dočesná.

Těžko si už dnes můžeme představit náš zahraniční obchod bez vývozu kvalitního žateckého chmele, jenž právem je nazýván „zeleňým zlatem“ — které vyrůstá na našich polích, z práce našich rolníků a za podpory obětavých brigádníků. A stejně těžko si můžeme představit Žatec bez tradiční dočesné. To všechno už dnes patří k sobě. A jak by také ne. Vždyť dnes už minuly doby, kdy milionové zisky za chmel šly do kapes chmelařských boháčů. Devisy, které ve formě dováženého zboží ze

zahraničí získáváme, patří dnes všem, celému národu a jsou spravedlivou odměnou za celoroční práci na chmelnicích. Výraz své radosti a vděčnosti za tuto skutečnost dáváme proto tradiční dočesnou.

Letošní dočesná byla zvlášť bohatá a pestrá. Již v sobotu členové ČSM uspořádali velké svazácké MEVRO a večer pak byl ve všech sálech pořádán chmelařský karneval. V neděli dopoledne pak na žateckém náměstí vyhrávala hudba ROH a krátce po poledni prošel městem průvod s alegorickými vozy. K shromážděným občanům promluvil mimo jiných vzácný host, ministr zemědělství Josef Nepomucký. Po tomto shromáždění členové operního souboru z Rakovníka předvedli — a večer opakovali Smetanovu „Prodanou nevěstu“. Nebylo skutečně

vhodnějšího zpestření pořadu dočesné než touto naší věčně krásnou národní operou. Neboť kde jinde je tolik zdravého a krásného veselí, co více by mohlo „veselit lid“, který dočesnou slaví své radostné pracovní úspěchy, než nehynoucí hudba Smetanova? A právem se můžeme veselit. Vždyť „den dočesné v Žateci — jak řekl ministr Nepomucký — i ukončení česání chmele v ostatních chmelařských oblastech, stejně jako všechny dožínky, kterými se ukončují letošní žně míru v naší lidově demokratické republice, jsou dokladem toho, že jsme je provedli úspěšně.“

Pro nás, volyňské Čechy, je tato radost nad dosaženými úspěchy tím větší, že se všech okresech jsme se o to zaloužili i my. Vždyť si pamatujeme úspěchy, které při letošních mírových žních dosáhli na příklad krajané v Hořovičkách

či ve Švihově na Podbořansku, členové JZD v Liběšicích u Úštěku a v neposlední řadě krajané v jednotlivých zemědělských družstvech na Žatecku, z nichž JZD III. typu, Liběšice u Žatce se stalo vítězem v okresní soutěži JSCZ. U příležitosti žatecké dočasně byl předán liběšickým družstevníkům — z větší části krajanům z Kvasilova na Volyni — Rudý prapor, věnovaný OV KSČ, který se přidružil k stejné čestnému vyznamenání — putovní vlajce. JZD v Liběšicích, o němž jsme svého času přinesli reportáž, splnilo své dodávkové povinnosti nad 135%. Při přebírání

Rudého praporu vyhlásil předseda JZD, krajan Jaroslav Perný, další závazky, z nichž nejdůležitější je přechod na IV. typ a používání křížového osevu po vzoru sovětských kolchozních pracovníků.

Křížové seti obyčejnými rádkovacími sečkami umožňuje rozvrhnout semena rovnoměrně a vytvořit tak pro každou rostlinu lepší živnou plochu po stránce formy i rozměrů a příznivější podmínky světla a zásobování vodou.

Dobrou organizací práce a používáním pokrokových metod zem. hospodaření chtějí liběšičtí družstevníci ještě více zvýšit hektarové

výnosy a udržet si tak své prvenství i v příštích letech.

A i na dalších předních místech v této soutěži jsou JZD, kde větší část členstva tvoří naši krajané, jako Dobříčany, Seménkovice, Čeradice a j.

Tyto úspěchy, které dosáhli volynští krajané při letošních mírových žních jsou pádnou odpovědí všem pomlouvačům ze řad nepřátel našeho státu a potvrzují upřímné snahy v boji o zachování míru, kdysi bojovníků za svobodu a dnes hrdinů práce.

—ck—

VI. Řehák:

Americký imperialismus zotročuje

Po skončení druhé světové války američtí imperialisté si vzali za úkol připravit a rozpoutat novou agresivní válku a dobýt tak moc a panství nad celým světem. Důkazem toho je nyní remilitarisace západního Německa, mírová smlouva s Japonskem po způsobu, jak si to imperialisté představují: budování svých válečných základů na celém světě, aby tak mohli obklíčit země lidové demokracie a především Sovětský svaz a lidovou Čínu. Počet těchto válečných základů převyšuje již 500. Od přípravy nové války americký imperialismus přešel v minulém roce přímo k agresi proti korejskému lidu a Čínské lidové republice.

Američtí imperialisté již dávno připravují plány k pokoření celého lidstva a nastolení svého panství nad celým světem.

Tak, jako Sovětský svaz má snahu o nejlepší spolupráci po stránce hospodářské, kulturní a přátelských vztahů k USA, tak proti tomu agresivní politika amerických imperialistů je v první řadě namířena proti SSSR a zemím lidové demokracie. Již v prvních dnech existence SSSR američtí imperialisté projevíli svoji nenávisť tím, že v roce 1917 organizovali hladovou blokádu sovětského Ruska.

Američtí interventí vykrádali bohatství severu a Sibíře. Americká armáda zvěsky zabila a umučila desítky tisíc ruských lidí.

V době mezi první a druhou světovou válkou američtí milionáři aktivně pomáhali budovat válečný a ekonomický potenciál hitlerovského Německa. To byli oni, kteří štváli hitlerovské Německo proti Sovětskému svazu. „Zlatý déšť“ amerických dolarů povzněl těžký průmysl hitlerovského Německa.

Tyto miliardy amerických dolarů, vložené zaocčanskými monopoly do válečné ekonomie nacistického Německa k povznesení německého potenciálu v rukou hitlerovského režimu, byly zbraní, nutnou pro uskutečnění hitlerovské agrese.

Jeden z prostředků k uskutečnění agresivní politiky amerického imperialismu tvoří americké půjčky a jiné podobné závazky, zvané „pomoc“ druhým zemím. Americké půjčky - to není jen prostředek k zisku ale zbraň boje za ovládnutí světa - prostředek ekonomického a politického útlačení jiných zemí a příprava k nové válce.

Těžké z válečných útrap západoevropských zemí americký imperialismus obdařil tyto země pomocí ve formě Marshallova plánu. Opíraje se o zaprodaneckou politiku vůči západoevropským státům opředli američtí imperialisté marshallisované země sítěmi závazků jak hospodářských, tak i politických. Tímto je podrobili k ekonomickým a politickým povinnostem a vztahům vůči USA. Marshallův plán nepřivedl a ani nemohl přivést země, které utrpěly válkou, k povznesení jejich hospodářství. Naopak, v zemích podrobených tomuto plánu potlačil a znemožnil rozkvět některých odvětví průmyslu a tím je učinil závislými na amerických monopolech. Marshallův plán se stal doplňkem obohacování se amerických monopolistů na účet pracujících USA a zemí zmarschallisovaných.

V roce 1949 američtí imperialisté slepili agresivní severoatlantický pakt, do kterého kromě USA se daly zlákat zaprodané země: Anglie, Francie, Belgie, Holansko, Kanada, Luxemburg, Itálie, Island, Norsko, Dánsko a Portugalsko. V atlantickém svazu hospo-

daří zastánci amerických monopolů, kteří usilují o nadvládu nad celým světem.

Vlády zemí, které jsou účastníky Severoatlantického paktu již dnes poslušně dávají americkým imperialismům možnost na svých územích budovat útočné základny namířené proti SSSR, Číně a zemím lidové demokracie. Dnes již Anglie, Francie, Island a jiné země jsou skutečně okupované americkými vojsky. Američtí imperialisté lepí z vojáků evropských zemí tak zv. „Spojené ozbrojené síly Severoatlantického bloku“, kterým bude velel generál Eisenhower a jiní představitelé ozbrojených amerických sil. Jádrem této agresivní armády má se stát západoněmecká novonacistická Wehrmacht.

Již koncem 19. století USA svoji politiku prováděly způsobem koloniálním, uchvacováním a olupováním cizích zemí. Svoje koloniální imperium USA utvořily způsobem násilného uchvacení cizích zemí. Koloniemi USA se staly: zóna Panamského kanálu, ostrov Puerto Rico, Virginské ostrovy, Aljaška, Hawai a řada tichooceánských ostrovů.

Americké monopoly obrátily kolonie v předmět svého obohacování. Kolonie slouží svými surovinami k doplnění amerického průmyslu, jako na př.: ostrov Puerto Rico je přímo hlavním cukerním trhem, Aljaška dává všechny svoje ryby, přírodní nerosty atd.

Pracující amerických kolonií jsou podrobena neslýchanému vykořisťování. Více než 86% všeho obyvatelstva Puerto-Rica má přímo žebračský výdělek. Mezi obyvatelstvem Aljašky je úmrtnost následkem tuberkulózy a hladu 13x vyšší nežli v USA.

Již více nežli půl druhého století utlačují a vykořisťují američtí imperialisté země latinské Ameriky - země rozložené v jižní a střední části Ameriky, jako Argentinu, Brasilii, Bolívii, Chile, Kolumbii, Ecuador, Mexiko a j.

V souvislosti se zaprodaneckou politikou vládnoucích kruhů latinsko-amerických zemí jsou tyto státy jen formálně nezávislé. Ve skutečnosti však v ekonomických, politických a vojenských otázkách jsou úplně závislé na USA. Američtí imperialisté plně hospodaří s přírodními zdroji těchto zemí. V rukou amerických monopolů je celý naftový průmysl Venezuely, Kolumbie, Peru, Bolívie a Paraguaye. Americké firmy mají koncese na zpracování mědi a nerostných solí v Chile, manganových dolů v Brasilii.

„Idealisovaná“ demokratická republika Wilsonova, jak řekl Lenin, se ukázala ve skutečnosti jako zběsilá země imperialismu, nejlubšího a nestoudného útlatu, směřujícího k potlačení slabých a malých národů.

Provádějící politiku rozpoutání nové světové války imperialisté USA zkoušejí svůj lid, jak se bude chovat. Bojí se amerického lidu, který nechce válku. Aby mohli pokračovat pracující před uskutečněním svého agresivního plánu, americké monopoly přešly k teroristickým metodám svého vládnutí tím, že zřídily z USA policejní stát a tak oživily plně fašismus v zemi.

Americká buržoasie rozdmýchává všemi způsoby válečnou hysterii, vede zběsilou propagandu nenávisti člověka k člověku, na základě barvy pleti a chce tak zlomit odpor lidu proti svým válečným plánům.

Nepodaří se však americkým imperialistům donutit lid, aby se přizpůsobil „novému americkému způsobu života“. Lid americký ví, že to není způsob vhodný pro pracujícího člověka.

V USA roste nespokojenost širokých mas proti reakční, fašistické

ké vnitřní a zahraniční politice Washingtonu. Američtí pracující stupňují svůj boj proti nástupu kapitalistů na životní úroveň amerického lidu. Důkazem toho je, že za 5 let stávkovalo 15.000.000 pracujících.

Úmysly kapitalistů USA potlačit a zardousit oheň boje o mír a lepší zítřek pracujícího člověka ztroskotají.

Moudrá stalinská slova: „... mír bude zachován a upevněn, vezme-li lid věc zachování míru do svých rukou a bude-li ji hájit až do konce“, mají svou váhu všude - i za mořem. Slova tato jsou posilou pracujícím USA, kteří ještě pevněji a odhodlaněji jdou a půjdou do boje a mír, svobodu a nezávislost.

Pracující lid Ameriky ví, že socialismus - toť nový, šťastný a spokojený způsob života nového člověka a že dále před ním se zračí nový svět, nová společnost - komunismus.

Německý lid pro mírovou smlouvu a za jednotu Německa

Výzva k německému lidu, na níž se usnesla lidová sněmovna Německé demokratické republiky ve svém řádném zasedání, je dokumentem velké mezinárodní důležitosti. Výzva přesvědčivě ukazuje, že usnesení separátních porad ministrů zahraničních věcí USA, Anglie a Francie ve Washingtonu o německé otázce, způsobilo v širokých vrstvách německého obyvatelstva obrovské znepokojení a obavy o osud země a všeobecný mír. Současně výzva obsahuje návrhy, jichž uskutečnění by bylo důležitým krokem vpřed ve věci mírového řešení německé otázky, ve věci obnovení jednoty Německa jako svobodného a nezávislého státu a ve věci udržení a zabezpečení míru.

Pravým účelem washingtonských usnesení je urychlení tempa příprav k útočné válce v Evropě a k vytvoření německo-fašistické revanšistické armády. Washingtonská usnesení znamenají novou etapu v uskutečňování celého programu příprav k rozpoutání nové světové války.

Porady ve Washingtonu ukázaly, že americko-anglický blok si vytkl jak v hospodářském tak i ve vojenském ohledu úkol učinit ze západní Evropy hlavní předmostí na evropském kontinentě. Ozbrojené síly západního Německa mají být včleněny do t. zv. „západoevropské armády“, jejíž velení je v

rukou americké vojenské kliky. To je podstata „plánu Plevelnova“ schváleného ve Washingtoně, který by bylo možno plným právem nazvat „plánem Eisenhowera, Bradleaye a spol.“

Hospodářský program využití západního Německa jako základny pro rozpoutání evropské agrese je spjat s t. zv. „plánem Schumanovým“, který by bylo možno rovněž plným právem nazvat „plánem Marschalla, Dullesa a spol.“. Podstatou Schumanova plánu je sloučit pod americkým vedením vojensko-průmyslový potenciál Porúří s těžkým průmyslem Francie, Itálie, Belgie, Holandska a Lucemburska.

Stačí spojit v jeden celek plán Plevelův a plán Schumanův, aby chom nabyli jasné představy o plánech na využití západního Německa pro agresivní cíle americko-anglického bloku. Západní Německo se má stát hlavním dodavatelem potravy pro děla, vojensko-průmyslovou základnu americké agrese a hlavním předmostím nové války v Evropě. V politickém smyslu washingtonská usnesení znamenají vojenskou spojenectví mezi USA, Anglií, Francií a západoněmeckou militaristicko-revanšistickou klikou. Jak sděluje agentura France Presse z Bonnu, kruhy blízké ministerstvu zahraničních věcí západního Německa komentují washingtonské porady povedou k rychlému u-

zavření paktu o bezpečnosti mezi západním Německem a západními spojenci. Tento pakt bude analogický paktu, který podepsaly USA s Japonskem.

Je všeobecně známo, že t. zv. americko-japonský pakt o bezpečnosti je vlastně vojenskou smlouvou, která činí z Japonska americkou kolonií a dodavatele potravy pro děla, jakož i nástroj americké agrese na Dálném východě a v Tichém oceánu. Stejný osud chystá americko-anglický blok západnímu Německu. Pod rouškou projevů o odhodlání zachovat suverenitu západního Německa americká soldateska činí ze západního Německa svá obrovská kasárna. Vládcí americko-anglického bloku žvaní o „rovnoprávnosti“ západního Německa v mezinárodních i vnitřních otázkách. Ve skutečnosti však washingtonská usnesení upevňují „právo“ západních mocností vměšovat se bez jakékoliv kontroly do všech životních otázek západního Německa.

K tomu přistupují obrovská hospodářská břemena, s nimiž spojena je politika remilitarisace západního Německa. Vlády USA, Anglie a Francie donutily Adenauera vládu k tomu, aby vyslovila plný souhlas s tím, že západní Německo bude platit staré německé dluhy. Západní mocnosti si přisvojily právo Německa na bývalý

německý majetek v cizině. Tak tedy spolu s dluhy v rámci Marshallova plánu bude musit obyvatelstvo západního Německa zaplatit více než 50 miliard k úhradě všech zahraničních dluhů. Kromě toho západoněmečtí poplatníci jsou nuceni platit náklady okupační, které již dosáhly částky 11 miliard marek.

Další upevnění rozdělení Německa, režim hladu, rozeštvávání Němců proti Němcům a přeměnění Německa v bojiště třetí světové války — to jsou vyhlídky, které chtějí vnutit americko-anglicko-francouzští politikové německému lidu. Západní mocnosti uvedly v činnost všechny hitlerovské síly v západním Německu. Pod pláštěm „svazu německých vojáků“, v jehož čele stojí klika fašistických generálů, rozvíjí nyní otevřeně svou činnost revanšistická organizace. Remilitarisace západního Německa se uskutečňuje stále rychlejším tempem.

Zmíněná imperialistická politika vyvolává stále rozhodnější pro-

testy drtivé většiny německého lidu. 99 procent dospělého obyvatelstva Německé demokratické republiky se zúčastnilo lidového hlasování o remilitarisaci, při němž 96 procent všech hlasů se kategoricky vyslovilo proti remilitarisaci. V západním Německu, přestože bylo lidové hlasování zakázáno, bylo v mnohých krajích hlasování provedeno a ve všech případech 80—90 procent obyvatelstva se vyslovilo rovněž proti remilitarisaci. Lidová sněmovna Německé demokratické republiky vyjadřující vůli drtivé většiny německého národa, se obrátila k západoněmeckému parlamentu s návrhem na uspořádání všenněmeckých porad zástupců Německé demokratické republiky a západního Německa. Na tomto jednání by byly řešeny dva úkoly. První z nich je uspořádání svobodných všenněmeckých voleb s cílem, aby bylo vytvořeno jednotné demokratické a mírumilovné Německo. Druhým úkolem je urychlené sjednání mírové smlouvy s Německem. Jedině po této cestě je mož-

no zajistit životní zájmy německého lidu a zájmy všeobecného míru.

Jak zdůraznil ministerský předseda Německé demokratické republiky Otto Grotewohl, boj proti remilitarisaci a za pokud možno nejrychlejší uzavření mírové smlouvy je volání o pomoc německého národa, který si uvědomuje, že v důsledku zhoubné politiky bonnské vlády je ohrožován ve své existenci. Nelze pochybovat o tom, že toto volání o pomoc bude vyslyšeno veškerým pokrokovým lidstvem. Národy SSSR a zemí lidové demokracie, jakož i všechny mírumilovné národy všech zemí stojí za myšlenkou mírové úpravy německého problému, obnovení jednoty Německa, uzavření mírové smlouvy s Německem a odvolání veškerého okupačního vojska. Německý lid může s jistotou počítat se sympatiemi a podporou sovětského lidu.

Podle čas. „PRAVDA“

Na řadě je Rakousko

Američtí militaristé ve snaze rozšířit okruh dodavatelů potraviny pro děla pro Eisenhowerovu armádu se nyní otevřeně domáhají vytvoření pravidelné rakouské armády.

Tajná příprava v tom směru se koná již po několik let. Počet policie a četnictva dvojnásobně převyšuje předválečné předpisy. Značnou část policejních a četnických kádrů tvoří bývalí vojáci, důstojníci a generálové hitlerovského wehrmachtu. Doba výcviku řadových vojáků se prodlužuje ze tří měsíců na jeden rok a program výcviku je čistě vojenský. Pod pláštěm policejních škol byla vybudována řada vojenských učilišť, mezi nimi také pro tankisty. Posluchači se eviči za účasti amerických instruktorů. Četnictvo je vyzbrojeno těžkými zbraněmi. Existuje úplně mechanizovaný četnický pluk složený ze tří praporů, vyzbrojený tanky a děly. Jeho řadové mužstvo se mění každé tři měsíce tak, aby tímto plu-

kem postupně prošli všichni četníci západního Rakouska.

To všechno však americkým vládcům nestačí. Již asi před rokem začala jednání o vytvoření pravidelné rakouské armády, jež by měla pro počátek sílu tří divisí. Velitelské kádry pro armádu byly již vybrány, při čemž je prováděno dokonce pravidelné povyšování navržených důstojníků až do hodností generálů. Je připraveno vybudování generálního štábu pod vedením bývalého generálplukovníka hitlerovské armády Reuse.

27. srpna norimberské noviny „Acht Uhr Blatt“ oznámily, že v současné době je již dokončena organizace padesátitisícové rakouské armády.

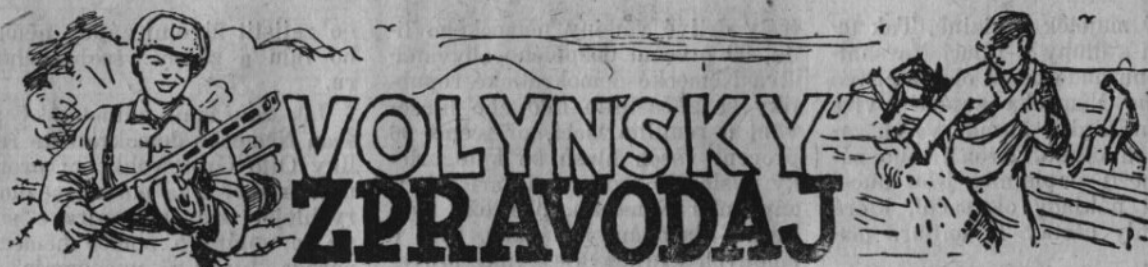
Plány vybudování rakouské armády jsou v naprostém protikladu s mezinárodními dohodami o demilitarisaci Rakouska. Spojené státy, připravující se k agresí v Evropě, nestydatě narušují své mezinárodní povinnosti.

Podle čas. „Novoje vremja“

Úprava stadionu „Na Floře“ v Žatci

Za dnešního všestranného rozvoje tělesné výchovy není myslitelné město o větším počtu obyvatel bez řádného sportovního stadionu. Také staroslavný chmelařský Žatec má ve své horní části prostorný stadion, zvaný „Na Floře“. Dosud však je značně neupraven a není plně využit. Proto tělovýchovná komise při ONV a MNV v Žatci zahájila přípravné práce na úpravu a další budování stadionu. K tomu účelu byla ustanovena zvláštní komise, složená ze zástupců tělovýchovných a jiných složek NF, armády, škol a pod., která vyžývá všechno občanstvo města Žatce, aby pomohlo svou prací vybudovat jeden z nejkrásnějších stadionů v kraji. Jeho velký prostor, rovinný terén a možnost event. rozšíření do okolí skýtá záruku, že za spolupráce všech občanů města se takovým stane.

Žatečtí pracující již nyní zasílají na ONV, ref. IV/4, kam se mají závazky posílat, přihlášky na odpracované hodiny na počest dvou světových rekordů špkt. Emila Zátopky, které vytvořil na armádních mistrovstvích lehké atletiky v Praze. Věříme, že i volýšští krajané, kteří tvoří značnou část obyvatel města Žatce, pomohou svojí prací na úpravě městského stadionu a podpoří tak rozvoj tělesné výchovy a sportu v našem lidově-demokratickém státě.

Zprávy svazu

O z n á m e n í

Svaz Čechů z Volyně a Svaz bojovníků za svobodu, odbočky v Olbramovicích, se Sborem starších pravoslavné církve v Olbramovicích u Moravského Krumlova pořádají dne 7. a 8. října 1951 rozmarynové hody, z nichž čistý zisk bude věnován na stavbu pomníku v Olbramovicích volyňským vojínům, padlým ve druhé světové válce za osvobození ČSR. O hojnou návštěvu prosí **V ý b o r**

Dary na vybudování pomníku padlým ve druhé světové válce z řad volyňských Čechů v Olbramovicích u Moravského Krumlova

V Malaševicích byla provedena sbírka na postavení pomníku obětem II. světové války z řad volyňských Čechů, který bude vybudován v Olbramovicích u Moravského Krumlova. Na sbírku, která vynesla 2.800 Kčs, přispěli svými dary tyto krajané: (čísla rozumí se v Kčs)

Bryksa Josef 200, Hora Alexandr 150, Rudolf Josef 100, Skramuský 100, Haken František 150, Štandejský Václav 100, Nikoňuk Alexandr 100, Mařík Václav 100, Andělová Anna 50, Liška Karel 150, Sacharčuk Eliáš 150, Dostál František 100, Dostál Bohumil 100, Novák František 100, Kněžáček Vladislav 100, Lišková Rozálie 50, Kozáková Magdaléna 150, Rebrynová Marie 100, Liška Jan 100, Kuřový Alexandr 200, Hendrych Josef 100, Shovánek Vladimír 150, Haken Vladimír 100.

V Želovicích vynesla sbírka na vybudování pomníku volyňským příslušníkům čs. zahraniční armády z SSSR v Olbramovicích u M. Krumlova, padlým ve druhé světové válce 6.550 Kčs. Dary věnovali:

Hybler Josef 500, Čurdová Anna 100, Pichrt Václav 800, Veselý Vladimír 500, Pichrt Emil 800, Pichrt Jaroslav 500, Pichrt Václav 100, Haken Václav 100, Haken Fr. 100, Haken Alexandr 800, Pichrt

Václav 800, Veselý Josef 400, Haken Pavel 100, Pichrt Vladimír 200, Pichrt Eduard 700. Celkem 6.550,— Kčs.

Všem dárcům srdečně děkuje
V ý b o r p r o p o s t a v e n í p o m n í k u

FOND PRO VYBUDOVÁNÍ POMNÍKU OBĚTEM ČESKÉHO MALÍNA

Odbočka Svazu Čechů z Volyně v Praze zaslala výtěžek ze slavnostního koncertu, pořádaného dne 11. 5. 1951 ve Smetanově síni v Praze k uctění památky obětí Českého Malína na Volyni, v částce 2.223,— Kčs, který byl určen na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci.

Srdečně děkujeme odbočce SČZV v Praze za příkladnou iniciativu a podporu našich společných snah.

Při pohřbu Rostislava Horníka z Popovic, okr. Mar. Lázně, bylo vybráno na smutečním staročeském obědě 2.575 Kčs, z toho dárce věnovali 1.000 Kčs na Fond pro vybudování pomníku obětem Č. Malína a zbytek na sociální fond.

Vyslovujeme všem štědrým dár-

cům, jakož i iniciátorům sbírky br. Vladimíru Horníkovi a sl. Emilii Vaníkové srdečný dík a pozůstalým upřímnou soustrast.

Na křtinách u br. Václava Janka v Hrozové na Krnovsku byla provedena sbírka na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci, která vynesla 1.203,50 Kčs. Obnos zaslal kr. Josef Stehlík z Butovic.

Srdečně děkujeme všem štědrým dárcům. Novokřtenci přejeme hojnost zdraví a rodičům neméně radosti.

Klímová Libuše, Podbořany 626, věnovala na fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci 100 Kčs.

Srdečně děkujeme!

Nové ceny lnu[™] - zvýšený přínos pro naše rolníky

Len je velmi cennou průmyslovou surovinou. Rychlou a jakostní sklizní všech osetých ploch zajišťují naši zemědělci nejen dostatečné množství surovin pro naše průmysly, nýbrž získají i velmi dobrý zdroj příjmů, poněvadž ceny lnu i lněného semene byly pro letošní rok značně zvýšeny.

Cena stonkového lnu roseného se zvyšuje proti loňsku o 54,— až 252,— Kčs za 100 kg a pohybuje se podle jakosti stonků od 500 až do 1.160 Kčs za 100 kg. Pěstitel, který uroší a dodá len na podzim, dostane další příplatek ve výši 50,— Kčs za 100 kg stonků. Kromě toho může dostat ještě další příplatek ve výši 50,— až 200,— Kčs za 100 kg stonků, jestliže spl-

ní dodávku podle smlouvy a dodá len ve vyšších jakostních třídách. Těmito příplatky se zvyšuje na příklad cena roseného lnu první třídy až na 1.410 Kčs za 100 kg stonků. Zdokonaluje se také způsob hodnocení jakosti roseného lnu, neboť při dodávkách nad 20 q zařazuje se len do příslušné jakostní třídy podle množství a jakosti vláknů zjištěných zpracováním vzorku, při větších dodávkách podle výsledků zpracování celé dodávky.

Cena obchodního lněného semene vhodného k přípravě osiva se zvyšuje o 800 Kčs, t. j. na 1.773,— Kčs za 100 kg a cena šlechtěného osiva přesevu se zvyšuje o 1.400 Kčs, t. j. na 2.553—2.563 Kčs za 100 kg

—tmz—

Popisy českých osad na Volyni — Dembrovka

František Bobek

V duchu zalétám do Dembrovky, celkem malé vesnice, kterou v pozadí zdobí mladý Český les. Vzpomínám na pěkné chvíle tam prožité, na dobrý a upřímný lid. Myslím se mihají postavy písmáka Václavíka, včelaře Zumra, hudebníka Kalce, znalce dobytka Paly, Krušiny, Havlíčka, Hamáčka a jiných a jiných. Byl jsem tam rád, rád tam jako první český učitel pracoval, hrál první česká divadla, učil národní tance i přednášel.

O Dembrovce jsem před svým příchodem o ní nikdy neslyšel. Ani když jsem byl v zajetí, ani když jsem byl v legiích. Až teprve krátce před vánocemi v r. 1917, když jsem byl poslán jako kurýr ze Žitomíru do Kyjeva, jsem zvěděl, že existuje na Volyni vesnice Dembrovka.

Tehdy nás bylo vybráno 42 učitelů, abychom se rozjeli po Volyni a zakládali tam české školy mezi krajanů. Já pak dostal právě dekret pro Dembrovku.

S dekretem a propustkou od pluku vydal jsem se tedy v natřískaných vagonech hledat Dembrovku. Dostal jsem doporučení na krajana Khola ve Zdobunově, jakéhosi tajemníka Čechů v okolí města, který mi měl poradit v dalším putování. Byl jsem jím velmi pěkně přijat a pohostěn. Druhého dne mne nechal na saních dovézt do Dembrovky.

Tak jsem přišel jako první český učitel do vesnice, o které pší tyto řádky. Základ k nim dal krajan Vladimír Šrek a můj švagr Karel Václavík z Mohelnice. Díky jim!

A nyní o Dembrovce samé. Tato leží nedaleko jediné tehdy silnice v onom kraji vedené z Rovna do Dubna. Nejbližší vesnici jsou Hrušovice, Martinovka, Omelánština, Ulbárov, nejmladší z nich Chomout a Žernov. Do města jezdili Dembrovští dosti často, a to hlavně do Rovna i do zablácených Várkovic. Husté lesy jsou blízko. Půda je velmi úrodná, bez jediného kamínku. Vždyť jsme se smávali, že se tam kluci ani kamením bít nemohou. Kámen byl daleko. Za den se stěží rolník vrátil s fúrou. A ještě to vlastně nebyl kámen, ale miliony slepených mušlíček. Však se stejně vozil jen do základů stavení. Jinak tato byla sroubená z trámů a teprve novější z nepálených cihel.

Zajímavá byla oprava blátivých cest. To se nasekalo v lese haľuží a toto neokleštěné naházelo se na cestu. První povozy po takto upravené cestě jely tedy v zeleni jako o Božím těle.

Dembrovka dělí se na tři větší díly: horní, dolní a druhou stranu. Krajané živili se hlavně polním hospodářstvím — obdělávali morgany. Také ovocných zahrad si dobře hleděli. Svého času pěstovali i chmel, který tam dobře prospíval.

Tam, kde se rozkládá dnešní Dembrovka, nebylo vždy úrodné pole. Celá ta plocha byl hustý, starý les, skoro prales, pokrytý většinou duby, od nichž má Dembrovka i jméno. Les byl původně majetkem polských poměšťků. Polsky zve se dub - demb - a odtud pak i jméno nové osady.

Původně nebyla osada samostatná. Byla částí blízké obce Hrušovice české. Tam žilo 7 polských poměšťků a to Lipský, Tomaškovský, Jankovský, Záhorský, Netecský, Nagradský a Hlinský. Těm z velké části patřily lesy v místech, kde se na náhorní planině rozkládá nynější Dembrovka. Půdu, bližší Hrušvic, si tito ponechali, hlavně, kde byla již vymýcená půda a vzdálenější lesní prodávali. Tu ovšem bylo nutno nejdříve „vykorcovat“ lesy. Tu se počali osidlovat naši první krajané. Poměrně byly tyto lesy dosti laciné. Platilo se za jeden morg (asi 60 arů) po pěti rublech. Ale jak již podotknuto, byl to starý les. Nebylo tu ani stavení, ani studně, ani kousek čisté orné půdy. Čekala tu tedy na naše práce obrovská a namáhavá. Však také ti první koupili na začátek jen 3—4 morgany, jen Krušina, který měl několik synů, vzal si 12 morgů. Všichni se museli hodně přičiňovat, chtěli-li se uživit. Bydleli v narychlo sroubených baráček. Dřevo bylo dosti, ale nemělo tehdy vůbec žádnou cenu, ledaže překáželo. Proto je první průkopníci hned spalovali.

I o prvním Dembrovském Krušinovi se vykládá, jak nutil své syny k větší výkonnosti. Je to pověst o place, kterou položil na pařez a oznámil svým potomkům, že dříve nedostanou jísti, dokud se k ní nedokopou.

V sousedství prvních vystěhovalců byla neveliká kolonie německá, čítající kol 30 čísel. Tu měli Němci pronajatou od hrušvického Lipského na 20 let. Neplatili

li žádného nájmu, ale měli za povinnost vymýtit les a udělat z něho ornou půdu. Užitek, který z toho měli, byl jejich. Žili dosti bídne. Chaloupky měli maličké, nizoučké, v jedné polovině bydleli sami, v druhé chovali prasata, snad i kravku nebo koníka a drůbež. Komín na takové chatě byl upletený z roští a omazaný hlinou.

Jak jsem výše podotkl, byly lesy ponejvíce dubové a od nich podle polského povstalo jméno Dembrovka, po ukajinsku Dubrivka.

V r. 1880 přišla na tyto německé kolonisty pohroma. Majitel Lipský tuto část prodal Čechům. Ale to už stál morg 60 rublů.

Němci měli tedy kolonii opustiti. Silně se bránili. Opírali se o ruský zákon, v němž stálo, že užívá-li někdo majetku 10 roků, může si jím dále vládnouti a nechati si jej zaknihovati.

Ale mýlili se v literě zákona. Zákon ten týkal se jen takového majetku, ke kterému se nikdo nehlásil a ne toho, který vlastník za nějakou náhradu pronajal. Chtě nechtě museli se tedy Němci odstěhovat. Ale památka po nich přece zbyla. Hornímu konci Dembrovky se říkalo „V Němech“. Nikdo neřekl půjdeme na Dembrovku, ale do Němec. V těch dobách totiž neexistovala dolní a druhá strana Dembrovky.

Řekl jsem, že Dembrovka leží nedaleko jediné silnice v celém dalekém okolí, vedoucí z Rovna a do Dubna. Tato silnice, vedoucí až z Kyjeva k rakouským hranicím, byla vystavěna s velikým nákladem r. 1886. Byla důležitá i pro Dembrovku, která se stále rozšiřovala a měla tím dobré spojení s městy Rovnem a Dubnem. Byloť do Rovna 17 verst a do Dubna 18 verst.

V sousedství Dembrovky žili poměšťci, kteří při hýřivém životě často potřebovali peníze a proto rádi prodali nějaké ty morgany Čechům. A tak měla Dembrovka po čase svoje pozemky i v Rovenském i Dubenském újezdě. Pilní osadníci svoje majetky rozmnožovali a poměrně i dosti bohatli. Ovšem jen svým přičiňením a svou opravdu namáhavou prací. Patřilo již ke konci války krajanům asi 800 ha.

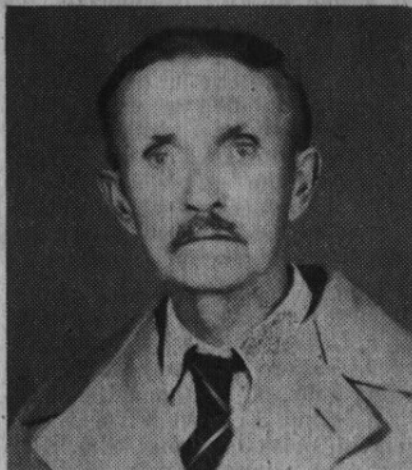
Tak se konečně Dembrovka ucelila během let, že na konec měla 59 čísel. Pokračování

Neustávat v ničení amerického brouka

Díky obětavé pomoci sovětských a našich letců, rolníků, mládeže a orgánů lidové správy, se nám podařilo letos na jaře v zamořených oblastech zničit největšího škůdce brambor, amerického brouka — mandelinku bramborovou. Ovšem nelze říci, že jsme mandelinku zničili úplně ve všech obcích. V mnohých obcích, kde se hledací dny, kontrola a desinfekce bramborových polí neprováděly pečlivě a soustavně, zůstali brouci z jarní generace, kteří nakladli vajíčka, z nich se vylhly larvy, ty zalezly do země, takže prakticky ušly zničení a nyní se objevují na bramborištích noví brouci, z t. zv. letní generace. Jejich výskyt není velký, ale přesto musíme zničit i tyto zbytky do jediného brouka, do jediné larvy. V žádném případě nelze dopustit, aby dospělí brouci zalezli do země a tam znovu prezimovali. To by byla největší chyba, poněvadž na jaře by se nám nebezpečí mandelinky objevilo znovu.

Toto si musí uvědomit všichni naši zemědělci, zemědělství pracovníci i orgány lidové správy a právě v těchto dnech znovu zorganizovat generální hledací dny, které nám odkryjí mandelinku z letní generace. Objevená ohniska je bezpodmínečně nutno ihned poprášit Dyncidem nebo postříkat arseničnanem vápenatým, po případě pudu desinfikovat sirouhlíkem, aby byly ničeny kukly i larvy, nacházející se v zemi.

Boj proti zbytkům mandelinky musíme vést soustavně a svědomitě. Musíme si znovu připomenout, že ničení mandelinky stojí velkou námahu i velké náklady finanční, nehledě ani k ohromné ztrátě času. Všechno toto úsilí bychom mohli obrátit k vytváření nových hodnot a tím znovu obohatit život všech pracujících našeho státu. Je proto v zájmu nejen našich zemědělců, ale i ostatních složek, zejména masových organizací a mládeže, aby při ničení mandelinky pomohli zničit poslední ohniska nebezpečí a zajistit tak nejen bohatou úrodu bramborů, ale zabránit i rozšíření mandelinky napřesrok.

S bolestí v srdcích oznamujeme všem přátelům a známým, že nás navždy opustil náš dědeček, otec a manžel **Bedřich Svoboda**, nar. 3. 4. 1871 v Josefově v Polsku. Zemřel po šestitýdenním utrpení dne 24. 8. 1951. Tělesné pozůstatky byly uloženy na hřbitově v Okounově.

Odpočívej v pokoji! Vždy s láskou na Tebe budeme vzpomínat! Kdož jste ho znali, věnujte mu tichou vzpomínku!

Manželka a syn s rodinou

U příležitosti 18. výročí úmrtí naší drahé matky **Marie Šaškové**, rozené Červinkové, z Podhájec

na Volyni, posíláme ji na vzdálený hrob kytice nevadnoucích vzpomínek. — Odešla z našeho středu 3. září 1933 ve věku 66 let.

Budiž Vám, drahá maminko, volynská země lehká! Nikdy nezapomeneme!

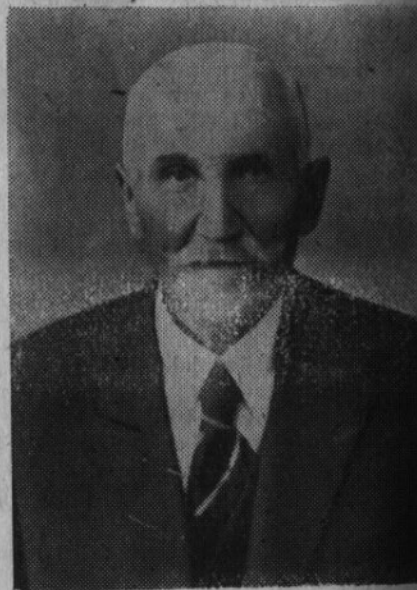
Rodina Luhanova,
dcera, zeť a vnoučata

S nezměněnou bolestí vzpomínáme, že 1. září t. r. uplynulo 22 let od doby, kdy nás navždy opustila naše drahá maminka **Anastasia Luhanová**. Zemřela ve věku 52 let a odpočívá na vzdáleném a opuštěném hřbitově v Novinách Českých na Volyni. Budiž jí země lehká.

Vzpomínají a nikdy nezapomenou:
rodina Luhanova,
syn s manželkou,
dcera a vnoučata

BLAHOPRÁNÍ

Dne 14. září t. r. dožil se náš drahý bratr **František Janeček**, nositel řádů Sv. Jiří, z Lucka na Volyni, nyní bytem v Žatci, svých 70 let.

Blahopřejeme k tomuto jeho jubileu a přejeme mu do dalších mnoha let vše nejlepší.

Bratr **JUDr. Vincenc Janeček**
a sestra Marie

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Vedoucí redaktor **Jaroslav Chudoba**. Redakce a administrace: Žatec, nám. Velké říjnové revoluce 155, telefon 550. Tisknou **Krušnohorské tiskárny, národní podnik, závod Chomutov**, telefon 13. Dohledací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1951 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 728301, Okresní spořitelna a záložna Žatec a Svaz Čechů z Volyně č. 10268